

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/197/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213528
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114213528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 27.09.2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi majetkovú škodu, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy.

Žalobu vo veci samej žalobca odôvodnil tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Aj napriek skutočnosti, že exekučný súd a ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote. Žalobca vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a dosiahol vydanie rozhodnutia. Postup exekučného súdu je nesprávny, v rozpore so zákonom. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v Článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca si touto žalobou zároveň uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy. Márnym uplynutím času, boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, taktiež došlo k vyvolaniu rizík, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučného súdu dôjde k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, ako aj neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k insolvenčii povinného, najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas a efektívne, účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Zároveň

žiadal, aby súd o veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom postupom podľa § 152 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 15.01.2015, kde žiadala žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako neodôvodnú. V uvedenom vyjadrení poukázala na nedostatky návrhu na začatie konania, rovnako poukázala na skutočnosť, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akékoľvek možnosti predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. na priznanie náhrady škody musia byť splnené nasledujúce predpoklady a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Žalovaná uviedla, že pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nie je stanovená žiadna zákonná lehota. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťah v konaní. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, vydaného bez účasti spotrebiteľa a preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Žalovaná považovala za nevyhnutné uviesť, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca v žalobe nešpecifikoval, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody podľa názoru žalovanej musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Žalobca neuniesol v tomto konaní základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Žalobca v žalobe zjavne opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Žalovaná nemá za preukázané vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mohla jej poskytovať náhrada v peniazoch. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa, v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu, podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne povedomie nízkopríjmových osôb. Žalovaná mala za preukázanú, že nie sú splnené základné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu, preto žalobu žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie pripojeným spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1C 255/2012, pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3 Er 39/2009, vyjadrením žalovanej zo dňa 15.01.2015, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 27.09.2012 a bola jej pridelená pôvodná spisová značka 1 C 255/2012 sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 125 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 802,14 Eur titulom, že v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Stará Ľubovňa voči povinnému Z.Ú. Č., nar. XX.XX.XXXX, exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.01.2011, t.j. o viac ako 435 dní a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Majetkovú škodu v týchto žalobách žalobca odôvodnil ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,00 Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,00 Eur, ako aj administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu v sume 15,00 Eur, celkovo tak žalobcovi vznikla majetková škoda v paušalizovanej sume vo výške 125,00 Eur.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, žalobca ju žiadal priznať vo výške, ktorý uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55 eur za každý mesiac poznačený prieťahmi v konaní.

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 7C 154/2012-48 zo dňa 17.03.2014 žalobu žalobcu zamietol a vec pôvodne vedenú na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C 255/2012 postupom podľa § 112 O.s.p. vylúčil na samostatné konanie, nakoľko v čase rozhodovania súdu o žalobe žalobcu, nemal súd k dispozícii vyžiadaný exekučný spis Okresného súdu Stará Ľubovňa.

V novom konaní bola veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C 255/2012 pridelená sp. zn. 7C 197/2014.

Súd si za účelom posúdenia žaloby žalobcu vyžiadal z Okresného súdu Stará Ľubovňa exekučný spis, z ktorého zistil tieto skutočnosti:

Dňa 28.12.2009 bola exekučnému súdu Okresnému súdu Stará Ľubovňa doručená žiadosť žalobcu ako oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K návrhu žalobca predložil zápisnicu spísanú pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 21. Novembra 2009, ako aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14632/09 zo dňa 25.8.2009. Výzvou zo dňa 13.1.2010 vyzval exekučný súd žalobcu o predloženie zmluvy o úvere. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 3Er 349/2009 - 14 zo dňa 5.3.2010, súd zastavil exekučné konanie v časti istiny 1 390,23 eur s úrokom z omeškania, náhradu trov konania nepriznal a nepriznal aj náhradu trov exekučného konania JUDr. Rudolfovi Krutému. Úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne súd považoval za rozpor s dobrými mravmi, ktorý spôsobuje hrubý nepomer medzi dohodnutým a zákonným úrokom z omeškania. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 16CoE 29/2010 - 30 zo dňa 29.4.2010 vrátil vec súdu prvého stupňa na postup podľa § 164 O.s.p. Dňa 7.6.2010 vydal súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opravné uznesenie č. k. 3Er 349/2009 - 31. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 16CoE 69/2010 - 34 zo dňa 31.8.2010 bolo uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdené. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Er 349/2009 - 38 zo dňa 19.11.2010, súd exekúciu zastavil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2010. Súd mal za to, že rozhodcovská doložka znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie štátnym súdom, rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, nemal na výber vzhľadom na splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Konanie pred rozhodcovským súdom a dojednanie rozhodcovskej doložky viedli k tomu, že sa spotrebiteľovi odňala ochrana, ktorú mu poskytuje Občiansky zákonník, ako aj Smernica č. 93/13/EHS.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.01.2015 v neprítomnosti účastníkov konania.

Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila písomným podaním zo dňa 09.01.2015, kde z dôvodu hospodárnosti konania žiadala vec prejednať v ich neprítomnosti na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 12.01.2015, v ktorom žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť svojho klienta, pojednávanie žiadal odročiť. Žiadosť o odročenie pojednávania odôvodnil nedostatkom času na prípravu pojednávania, s poukazom na to, že súd mu neposkytol informáciu, ktorý konkrétny návrh žalobcu je predmetom pojednávania. Mal za to, že na konanie súdu neboli splnené podmienky podľa § 115 ods. 2 O.s.p.

S takýmto názorom žalobcu nemožno súhlasiť. Súd je toho názoru, že boli v tomto konaní splnené všetky procesné podmienky na konanie a rozhodnutie súdu. Súd k tejto námietke považuje za potrebné uviesť, že žalobca požiadal súd o poskytnutie informácie o identifikačnom čísle svojho návrhu v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 12.01.2015 (č.l. 28 súdneho spisu), pričom táto informácia mu bola hneď asistentkou senátu oznámená obratom dňa 12.01.2015, čo vyplýva zo súdneho spisu. Navyše súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca podal množstvo žalôb založených na tých istých skutkových a právnych základoch, preto túto jeho žiadosť o odročenie pojednávania súd považoval v celom rozsahu za nedôvodnú.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.01.2015 v neprítomnosti účastníkov konania postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy majúcej za to, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa došlo k prieťahom v konaní. Žalobca mal za to, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť, spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej, alebo v dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel, predpísaných právnou normou, pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku, určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z uvedeného, súd považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa súd zistil, že exekučný súd rozhodol o zastavení exekučného konania. V sporovom konaní, ktoré je ovládané zásadou dispozičnou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok nie je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti so žalobným petitom, je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania.

Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnom konaní, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Podľa skutkových okolností, uvedených v žalobe tak malo dôjsť k nesprávnemu

úradnému postupu exekučného súdu v čase od začatia exekučného konania až do vydania rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora.

Súd mal za to, že v uvedenom exekučnom konaní nedošlo k priesťahom v konaní. Súd uvádza, že v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh samotného rozhodcovského konania.

Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, prípadne exekúciu zastaví. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Nepochybne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora bolo v exekučnom konaní rozhodnuté.

Súd opätovne zdôrazňuje, že podľa jeho názoru citované ustanovenia exekučného poriadku stanovujú lehotu pre exekučný súd, iba na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Žalobca doručil súdu Znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. V bode 2. Úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované ku ktorému súdnemu konaniu. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok bol vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

Súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, z dôvodu nepreukázania nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázania vzniku škody, chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol v celom rozsahu žalobca neúspešný, je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy žalovaného, súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.